

Sted end ved Lovforslaget tilsigtet, vil man være bunden til et bestemt Selskab, hvad Besørgelsen af Eksporten angaar, fordi Havneforholdene ere saa indsnævrede, at Skibene skulle være af en særlig Konstruktion for at komme ind i Havnen. Det vilde forandre sig, hvis der blev Plads nok. Ogsaa den Side af Sagen synes jeg, der maa tages Hensyn til.

Naar den ærede Ordfører mente, at det ikke kunde gaa an at tage en anden Bestemmelse end den, som var godkendt i Folketinget, synes der mig deri at ligge noget af en Underkendelse af dette Tings Berettigelse. Det kan jo dog ikke være Meningen, at vi ikke heroppe skulde have Ret til at ændre noget i Forslagene fra det andet Ting, og navnlig er det min Opfattelse, at dette Ting her kan være lige saa berettiget til at dømme om disse Forhold, som man er i det andet Ting. Derfor synes jeg, at naar en saa stor og kostbar Sag som den foreliggende skal gennemføres, maa man ikke forhaste sig; selv om det skulde tage noget mere Tid, bør man søge at faa en saadan Sag ordnet paa en saa saglig og omfattende Maade, som Forholdene kræve. Derfor vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører, at jeg forstaar ikke ret den Udtalelse, der faldt om Færene for Forslagets Vedtagelse i det andet Ting.

Jeg erkender fuldt ud den højtærede Ministers gode Villie til at ville tage alle Hensyn til dette betydningsfulde Forhold, naar der fra de Sider, hvor man med nogen Ret kan paatale det, kommer Krav derom. Men vi vide, at Ministrene skifte ofte, og skønt jeg ønsker Ministeren et langt Liv, have vi dog ingen Sikkerhed for, at det fortsættes. Derfor synes jeg, at det ubetinget er en Fejl, at dette Lovforslag ikke indeholder bestemte Regler for, hvad der skal ske i den Retning, jeg har tilladt mig at fremhæve. Af den Grund henstiller jeg, at man anmoder Udvalget, som har med denne Sag at gøre, om det ikke endnu i 11te Time kunde finde en Form, hvorved der kunde naas noget mere sikkert med Hensyn til Trafikhavnen end det, Lovforslaget indeholder. Sker det, har jeg i alt Fald faaet et af mine Ønsker opfyldt, og jeg tror at kunne sige, at mange, der ere knyttede noget til Landbrugsorganisationer, ville da med Udførselsforholdene for Øje ogsaa faa nogle af deres Ønsker opfyldte. Derfor tillader jeg mig at henstille, at Spørgsmaalet atter henvises til Udvalget, for at dette om muligt kan finde en Form, under hvilken

Forholdene kunne ordnes bedre, end det vil ske efter det, der nu ligger for.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Det er vist ikke helt overflødig for mig at gøre nogle Bemærkninger i Almindelighed om Sagen og navnlig om dens Forhistorie. Der er fra enkelte af de ærede Talere, der have haft Ordet, talt ud fra den Forudsætning, at det, som var Hovedformaalet med det for 3 Aar siden udarbejdede Forslag til Udvidelse af Esbjerg Havn, var at tilvejebringe en Udvidelse af Eksporthavnen. Men det er efter mit Kendskab til Sagens Forhistorie ikke en rigtig Opfattelse. Nej, saa vidt mig bekendt, saa vidt jeg har kunnet følge Sagen, begyndte man egentlig med Fiskerihavnen, fordi alle erkendte, at det var nødvendigt at gaa til en ret betydelig Udvidelse af denne. Og i Erkendelse af det berettigede i det Krav, der ikke mindst fra Landbrugets Side stilledes om, at man fik skilt Eksporthavn og Importhavn ad, mente man, at man burde tage Anlægget af en ny Fiskerihavn og Bygning af en Trafikhavn op til samlet Afgørelse for derigennem at naa til en Adskillelse af Importen og Eksporten. Jeg tror, at det er Oprindelsen til Havnesagen, om jeg maa bruge det Fællesudtryk, og Oprindelsen er ikke den, at man vilde skaffe en Udvidelse af Eksporthavnen. Man kan derfor ikke med fuld Ret sige, at man begyndte med at ville udvide Eksporthavnen, og at man nu ender med at lade Eksporthavnen helt ude af Betragtning og alene at holde sig til Importhavnen.

Saa vidt mig bekendt, ere de Krav, der ere stillede med Hensyn til Forbedring af Eksporthavnen, to, nemlig dels at skaffe større Vanddybde og dels at skaffe mere Svajeplads. Jeg har erkendt og erkender fremdeles, at der er noget fuldt berettiget i begge disse Krav. Hvad angaar Kravet om Uddybningen, da vil efter Lovforslaget, hvis det vedtages, Vanddybden i den nuværende Eksporthavn blive 3 Fod mere. Det er det, der kan skaffes til Veje med den nuværende Bolværksætning og uden at gaa til nye Bolværker. Det er min faste Overbevisning, at det ogsaa fra et Landbrugs- og Eksportsynspunkt er det, der i Øjeblikket vil kunne gøres med mindst Gene, eller rettere sagt, helt uden Gene for Eksporten, medens det at skulle gaa til en Uddybning, der kræver Opførelse af nye Bolværker, ikke vil kunne finde Sted, uden at man i allerhøjeste Grad vil føle